U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2011, č. j. 10 Ca 185/2009 - 127,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení rozhodnutí České advokátní komory (dále „žalovaná“) ze dne 3. 3. 2008, č. j. 438/08, kterým bylo podle něj nesprávně zrušeno určení advokáta provedené rozhodnutím žalované ze dne 19. 12. 2007, č. j. 2736/07.

[2] Krajský soud v Brně postoupil stěžovatelovo podání místně příslušnému Městskému soudu v Praze. Ten pak svým výše označeným rozsudkem ze dne 7. 12. 2011 řízení zastavil v rozsahu, v němž stěžovatel vzal žalobu zpět. Ve zbytku pak žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2008 o zrušení určení advokáta zamítl, neboť konstatoval, že byly splněny podmínky § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Advokát, který byl stěžovateli žalovanou určen rozhodnutím ze dne 19. 12. 2007, byl proto oprávněn požádat o zrušení svého určení z důvodu narušení důvěry mezi ním a stěžovatelem a žalovaná byla oprávněna o tomto zrušení rozhodnout. Napadené rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2008 proto bylo zákonné.

[3] Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel dne 20. 1. 2012 návrh, v němž toliko tvrdil, že „nedal písemný souhlas s tím, aby mu soud vylíčil skutečnosti a okolnosti správního aktu jemu známé.“ Dále uvedl, že posouzení právního a skutkového stavu nemá oporu v podkladech a není v souladu s právním řádem a zásadami interpretace a přesvědčivosti

výkladu pro adresáta rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se v tomto návrhu domáhá kasace rozsudku městského soudu, bylo možné jej považovat za kasační stížnost. Následně stěžovatel podáním ze dne 23. 2. 2012 požádal o ustanovení zástupce, přičemž poukázal na naprostý nedostatek prostředků na úplatu služeb advokáta.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 3. 2012, č. j. 2 As 56/2012 - 16, stěžovateli jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl, neboť dospěl k závěru, že v daném případě stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. a tedy ani pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s., když nyní posuzovaný návrh zjevně nemůže být úspěšný, své právo stěžovatel uplatňuje zjevně šikanózním způsobem, svévolně a účelově, soudí se nikoli se snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu. Z toho důvodu byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s."). Usnesením z téhož dne, č. j. 2 As 56/2012 – 14, pak Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby v řízení o kasační stížnosti splnil poplatkovou povinnost, tj. aby zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona]. Ke splnění této povinnosti mu byla rovněž stanovena lhůta 10 dnů. V obou případech byl stěžovatel zároveň poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedeným výzvám. Obě usnesení byla stěžovateli řádně doručena dne 4. 4. 2012 (doručenka na č. l. 15 soudního spisu).

[5] Stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, namísto toho na uvedené výzvy reagoval podáním ze dne 6. 4. 2012, v němž vedle obsáhlejšího shrnutí svých kasačních námitek žádal Nejvyšší správní soud jednak o osvobození od poplatku za kasační stížnost, jednak o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, resp. prokázání vysokoškolského právnického vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to o tři měsíce.

[6] Těmto žádostem ovšem Nejvyšší správní soud nemůže vyhovět, a to ze stejných důvodů, pro něž nevyhověl již stěžovatelově žádosti o ustanovení advokáta, tj. proto, že v daném případě stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. a tedy ani pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s., když nyní posuzovaný návrh je zjevně neúspěšným návrhem, podaným navíc šikanózním způsobem.

[7] Za této situace, kdy stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek, je namístě, aby bylo řízení o jeho kasační stížnosti zastaveno v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatelovo sdělení, že „pověřuje pana Mgr. L. Komárka (...) zastupováním před Nejvyšším správním soudem v záležitosti Městským soudem v Praze vydaného rozsudku pod značkou 10 Ca 185/2009", obsažené v podání ze dne 4. 6. 2012, nemá na daný závěr žádný vliv, stejně jako jej nelze považovat za splnění povinnosti stěžovatele ve stanovené lhůtě předložit plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

[8] Proto s ohledem na výše uvedené bylo řízení v této právní věci zastaveno [ustanovení § 47 písm. c) ve vazbě na § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

[9] V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta prvá s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu